

[Jytte Hilden]

fået et ord med på vejen i sådan en sammenhæng.

Jeg vil derefter godt sige et par ord om, hvad vi i socialdemokratiet tror er et af de største problemer inden for forskerverdenen. Det er dels den meget skæve alders- og kønsfordeling blandt forskere, dels den utroligt manglende rotation med hensyn til de mennesker, der beskæftiger sig med forskning. Man er ligesom låst fast inden for de forskellige områder, enten de offentlige universiteter og læreanstalter og dertil knyttede institutter eller i arbejdslivet. Der sidder også mennesker, der arbejder med forskningsproblemer i centraladministrationen og i kommunale administrationer. Det kunne være godt, hvis de vandtætte skodder, der er mellem disse områder, blev lukket lidt op. Det kræver nok, at man har nogle ekstra penge, så man kan gøre nogle forsøg på dette område.

Dér synes vi netop at disse 300 mill. kr. til den teknologiske forskning kunne bruges. De kunne være banebrydere for at tænke nye tanker. Man kunne forestille sig, at man lod virksomheder, private såvel som offentlige, ansætte forskere mod et løntillæg, således at den enkelte forsker havde mulighed for at komme tilbage og bevare sin pensions- og lønningsanciennitet. Det, som virksomheden skulle betale, var løntillægget, hvorimod lønnen til forskeren blev betalt over det teknologiske program. På den måde kunne man få lidt luft i systemet, få nogle flere nye forskere, unge forskere, ind på universiteterne, og på den måde kunne man også skabe noget kontakt mellem de forskellige sektorer.

En anden model, som vi kunne tænke os, var, at f.eks. planlægningsrådet for forskningen kunne frikøbe forskere fra deres undervisningsforpligtelse, således at vi fik en række forskere, der i kortere eller længere tid havde mulighed for at forske på fuld tid. Det ville også give nogle huller i systemet til, at nye forskere kunne komme ind og starte med undervisning og tage noget af den anden forskning, der er tale om, således at man altså hurtigere kunne blive færdig med den forskning, som det drejer sig om.

Det sidste aspekt, jeg i denne runde vil komme ind på, er spørgsmålet om formidlingen af disse ting. Jeg talte om, at vi skulle have nedbrudt de vandtætte skodder. Hvis vi skal det, er det fantastisk vigtigt, at vi ved,

hvad hinanden laver, at vi rent faktisk afsætter penge til formidling i forbindelse med forskningsprojekter og afsætter disse penge, samtidig med at der bevilges penge til forskning, således at denne formidling foregår løbende fra et projekts start og til et projekts slutning, så det ikke blot drejer sig om at skrive traditionelle artikler på traditionel vis, efter at et projekt rent faktisk er afsluttet. På den måde kunne nye brugergrupper også komme ind i billedet.

Til slut vil jeg godt stille nogle konkrete spørgsmål til ministeren. Ministeren taler om, at vi skal øge konkurrencen, at vi skal have en friere konkurrence i forskningsverdenen. Vil det sige, at vi nu skal have Hjallerup marked, hvor det i endnu højere grad er alles kamp mod alle?

Ministerens taler også i redegørelsen om programbevillinger, men hvad menes der med disse programbevillinger? Er det gammel vin på nye flasker, eller hvad betyder dette?

Endelig står brugergrupper omtalt. For mig at se står de omtalt på en sådan måde, at »brugergrupper« alene kan læses som det private erhvervsliv, der kan bruge den forskning, det offentlige bygger op. Men brugergrupper er jo meget andet, det er fagbevægelsen, det er græsrodder, det er en lang række andre mennesker. Det kan være beboergrupper, som kunne have glæde af at være brugere og inspiratorer inden for forskningsverdenen.

Det, der er pointen i det, jeg her siger, er, at vi ønsker en højere grad af demokratisering af hele forskningen fra start, hvor spørgsmålene stilles, til slut, hvor resultaterne kommer ud og kan bruges.

Eva Møller (KF):

Indledningsvis vil jeg på det konservative folkepartis vegne takke undervisningsministeren for en god og fyldig redegørelse, en redegørelse holdt i en tone, der åbner nye muligheder for forskningen, herunder for en styrkelse af grundforskningen, en redegørelse, der bekræfter samarbejdet med erhvervslivet og understreger betydningen af, at der gives folketingsretlige muligheder for at udstikke retningslinjer for forskningen. Denne redegørelse bekræfter også, at den linje om styrkelse af forskningen, som statsministeren i sin